

รายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5 ปี

โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร

2019-2020

2019-2020

2019-2020

คำนำ

โรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา งานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษาได้ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มุ่งให้กระจายอำนาจให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ให้สถานศึกษาดำเนินการอย่างอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญให้สถานศึกษา มีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการโดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสำคัญตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด เพื่อให้มีความสามารถและทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

จึงได้กำหนดเกณฑ์และแนวทางในการประเมินเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของหลักสูตรโรงเรียนเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ต่อไป

โรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา ขอขอบพระคุณคณะครู นักเรียน ทุกคนที่ให้ข้อเสนอแนะ แนวคิด ในการปรับปรุงพัฒนางานวิชาการ และช่วยเหลือในการจัดทำเอกสารเล่มนี้จนเสร็จสิ้นด้วยดี

กลุ่มบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง	3
บทที่ 3 ขั้นตอน วิธีการดำเนินงาน	11
บทที่ 4 ขั้นตอน ผลการพัฒนาและประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	38
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล ปัญหาและข้อเสนอแนะ	47
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งเน้นให้ความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ด้านคุณธรรม การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องบูรณาการความรู้ด้านต่างๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับตนเอง ทักษะทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดยต้องผสมผสานสาระความรู้เหล่านั้นให้ได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา และให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบ ควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมในแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายปฏิรูปการศึกษา โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ตลอดจนขยายโอกาสทางการศึกษาให้เยาวชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างกว้างขวางและทั่วถึง โดยคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้านครอบคลุมทั้งด้านพฤติกรรม จิตใจ และปัญญา นอกเหนือจากการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา นอกจากนี้ยังได้ส่งเสริมและสร้างความตระหนักให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในคุณค่าปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความสมานฉันท์ สันติวิธี และวิถีประชาธิปไตย

โรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยาได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้ มีการบูรณาการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและโครงการพิเศษต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดทำขึ้น เช่น โครงการแข่งทักษะทางวิชาการ โครงการวันสำคัญต่าง วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ วันปียมหาราช โครงการวันสุนทรภู่ โครงการวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โครงการเข้าค่ายพุทธธรรม โครงการแข่งทักษะทางวิชาการ โครงการรณรงค์วันยาเสพติด โครงการหมอภาษา โครงการเสียงตามสาย โครงการกีฬาประจำปี โครงการทัศนศึกษา หรือกิจกรรมที่องค์กรในท้องถิ่นจัดขึ้น เป็นต้น เพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีสมรรถนะในการเรียนรู้ ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ตลอดจนพัฒนาปัญญา ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในข้อเท็จจริงและสภาวะของสิ่งทั้งหลาย มีทัศนคติที่ถูกต้อง สามารถช่วยสร้างสรรค์ประโยชน์สุขแก่คนทั้งหลายที่อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาผู้เรียนทุกคนมีสมรรถนะสำคัญอันได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี
2. เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถปฏิบัติงานที่รับผิดชอบได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด
3. เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความเป็นผู้นำ กล้าแสดงออกและช่วยเหลือสังคม

ขอบเขตการศึกษา

การรายงานผลการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 28 มีดังนี้

ด้านประชากร

นักเรียนโรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 28 ทุกคน

ด้านเนื้อหา

สมรรถนะผู้เรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนทุกคนได้รับการพัฒนาสมรรถนะทั้ง 5 ด้าน
2. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาสมรรถนะให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ
3. นักเรียนมีความเป็นผู้นำ กล้าแสดงออก ปฏิบัติตัวในสังคมได้ถูกต้องและเหมาะสม

บทที่ 2

เอกสารงานที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำเอกสารรายงานการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนทั้ง 5 ด้าน ของโรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา ประจำปีการศึกษา 2563 การประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เป็นการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนที่จำเป็นในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในรูปแบบของการประเมินจากผู้ประเมินหลายคน (Multi-rater Approach) และการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย (Multi-method Approach) โดยมีรายละเอียดในการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนดังต่อไปนี้

1.วัตถุประสงค์ในการประเมิน

- 1.เพื่อพัฒนาผู้เรียนทุกคนมีสมรรถนะสำคัญอันได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี
- 2.เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถปฏิบัติงานที่รับผิดชอบได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด
- 3.เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความเป็นผู้นำ กล้าแสดงออกและช่วยเหลือสังคม

2.ฐานคิดของการสร้างแบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีฐานคิดมาจากแนวคิดของ แนวคิดเรื่องสมรรถนะ ของ McClelland ที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า สมรรถนะ หรือ ความสามารถของบุคคล ส่งผลต่อผลการปฏิบัติงานมากกว่า IQ ทำให้ได้รับความสนใจจาก นักวิชาการทั่วไปอย่างมากและมีพัฒนาการขึ้นเป็นลำดับ ปี ค.ศ. 1982 Boyatzis ได้เขียนหนังสือ ชื่อ The Competent Manager : A Model of Effective Performance โดยได้ใช้คำว่า Competencies เป็น คนแรก ปีค.ศ.1994 Hamel และ Prahalad เขียนหนังสือชื่อ Competing for The Future และได้ นำเสนอสิ่งที่เรียกว่าสมรรถนะหลัก (Core Competencies) หรือความสามารถหลักขององค์กรโดย ระบุว่าความสามารถที่จะทำให้องค์กรมีความ

ได้เปรียบในการแข่งขัน และเป็นสิ่งที่คู่แข่ง ไม่อาจเลียนแบบได้ ต่อมาได้มีการนำแนวความคิดนี้ไปประยุกต์ใช้ ในงานบริหารบุคคลในหน่วยงานราชการ ของสหรัฐอเมริกา โดยกำหนดว่าในแต่ละ ตำแหน่งงานจะต้องมี พื้นฐานทักษะ ความรู้และ ความสามารถหรือพหุคุณลักษณะใดบ้างและอยู่ในระดับใดจึงจะทำให้บุคลากรนั้นมี คุณลักษณะที่ดีมีผล ต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพสูง และได้ผลการปฏิบัติงานตรงตามวัตถุประสงค์ ขององค์การ หลังจากนั้น แนวความคิดเรื่องสมรรถนะ ได้ขยายผลมายังภาคธุรกิจเอกชนของสหรัฐอเมริกา มากยิ่งขึ้น สามารถสร้างความสำเร็จให้แก่ธุรกิจอย่างเห็นผลได้ชัดเจน นิตยสาร Fortune ฉบับเดือนกันยายน ป.ศ. 1998 ได้สำรวจความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงกว่า 4,000 คน จาก 15 ประเทศ พบว่าองค์การธุรกิจ ชี้นำได้นำแนวความคิดนี้ไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารมากถึงร้อยละ 67 และ บริษัทที่ปรึกษาด้านการ จัดการชื่อ Bain and Company (1998) ได้สำรวจบริษัทจำนวน 708 บริษัททั่วโลก ในปีค.ศ. 1998 พบว่า Core Competency เป็นเครื่องมือบริหารสมัยใหม่ ที่บริษัทนิยมนำมาใช้ ปรับปรุงการจัดการที่ได้รับความพึง พอใจสูงสุดเป็นอันดับ 3 และในปีค.ศ. 2005 อยู่ในลำดับที่ 6 จากจำนวนเครื่องมือทางการบริหาร 25 รายการ สำหรับประเทศไทยได้มีการนำแนวความคิด สมรรถนะ มาใช้ในองค์การที่เป็นเครือข่ายบริษัทข้ามชาติก่อนที่จะแพร่หลายเข้าไปสู่บริษัทชั้นนำ ของประเทศ เช่น ไทยธนาคาร เครือปูนซีเมนต์ไทย ซินคอร์เปอเรชั่น บริษัท ปตท.สำรวจและผลิต ปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) เนื่องจากภาคเอกชนที่ได้นำแนวคิดสมรรถนะไปใช้ทำให้เกิด ผลสำเร็จ อย่างเห็นได้ชัดเจน (ผู้จัดการรายสัปดาห์, 2548 ก) มีผลให้เกิดการตื่นตัวในวงราชการและได้มีการ นำแนวคิดนี้ไปทดลองใช้ในหน่วยราชการ โดยสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ได้นำ แนวความคิด นี้มาใช้ในการพัฒนา ข้าราชการพลเรือน ในระยะแรกได้ทดลองใช้ในการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์โดยยึด หลักสมรรถนะ (Competency Based Human Resource Development) 25 ในระบบการสรรหาผู้ บริหารระดับสูง (Senior Executive System - SES) ใช้ในการปรับปรุงระบบ จำแนกตำแหน่งและคาตอบ แทนในภาครัฐโดยยึดหลักสมรรถนะ และกำหนดสมรรถนะต้นแบบ ของข้าราชการเพื่อพัฒนาสมรรถนะของ ข้าราชการและประสิทธิผลของหน่วยงานภาครัฐ (สำนักงาน คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2548 ก)

David Mc Clelland (1993 อ้างใน สุภิญญา รัตมีธรรมโชติ: 4) สมรรถนะCompetency คือ บุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายใน ปัจเจกบุคคล ซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้นสร้างผล การปฏิบัติงานที่ดี หรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบตามเกณฑ์ที่กำหนดความสัมพันธ์ของสมรรถนะกับประสิทธิผล องค์

การ จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ พบว่า สมรรถนะบุคคล ส่งผล โดยตรงต่อประ สิทธิผลขององค์การผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลเพื่อ เป็นการศึกษาถึงความ สัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะที่เป็นตัวแปรเหตุกับประสิทธิผลของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาใน สาม

จังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งเป็นตัวแปรผล พบว่า ประสิทธิภาพ (Effectiveness) เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จที่สำคัญขององค์การ องค์การที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้างาน และผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีความสามารถในการ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพอันเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่ทำให้้องการประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ที่ได้ตั้งไว้ (กรณีกิริติบุตร, 2529) คุณลักษณะ วิธีคิด ทักษะ ทักษะ ความรู้ บุคลิกภาพหลักยุทธการพัฒน สอนภายนอก ภายนอกการ พัฒนา developed สอนที่มองเห็น สอนที่มองไม่เห็น ทักษะ ความรู้ วิธีคิด ทักษะ คุณลักษณะ แรงจูงใจ 30 ผลการศึกษาความหมายของประสิทธิภาพจากความเห็นของ Lawless (1979) Mundel (1983) Baird และคณะ (1990) Bartol และ Martin (1991) สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพหมายถึงการบรรลุผล สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่องค์กรกำหนดขึ้น ประสิทธิภาพเกี่ยวข้องกับขอบเขตของเป้าหมายและ ระดับของผลลัพธ์ที่ผลิตออกมาและสามารถปฏิบัติงานบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

3. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนมีประโยชน์ต่อเด็กอย่างไร

เด็กไม่ใช่ผู้ใหญ่ตัวเล็กๆ แต่เด็กคือเด็กที่มีความรู้สึก ความคิดเห็นของตนเอง ซึ่งจะถูกหรือผิดขึ้นอยู่กับผู้ใหญ่ที่จะช่วยนำพาเข้าสู่เส้นทางที่ถูกที่ควร มีโอกาสและเข้าถึงโอกาสที่จะได้รับความรักและการปกป้องดูแล เด็กจึงจะเจริญเติบโต เป็นเด็กแข็งแรง เก่ง ดี มีสุขอย่างสมดุ เพราะการดำเนินชีวิตของเด็กหมายถึง เรื่องของชีวิตที่เป็นอยู่ทั้งหมด ซึ่งอยู่ในระบบความสัมพันธ์ของสิ่งทั้งหลายในธรรมชาติหรือโลก ในระบบความสัมพันธ์นี้ สิ่งทั้งหลายเป็นเหตุปัจจัยส่งผลกระทบต่อกัน เมื่อระบบสัมพันธ์นี้ดำเนินไป ถ้าองค์ประกอบบางอย่างมีพฤติกรรมหรือความเป็นไปที่ไม่ดี ก็จะทำให้เกิดผลเสียต่อระบบทั้งหมด เพราะในโลกหรือธรรมชาติที่เป็นระบบความสัมพันธ์ ซึ่งทุกอย่างเป็นหน่วยย่อยสัมพันธ์กันนี้ มนุษย์เป็นองค์ประกอบพิเศษ ที่สามารถฝึกฝน เรียนรู้ และพัฒนาได้ ถ้ามนุษย์ได้พัฒนาตนเองให้มีคุณสมบัติที่ดีแล้ว ก็จะประเสริฐ เป็นปัจจัยที่ดีในระบบองค์รวม ซึ่งจะช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ในระบบให้ดีขึ้น

การพัฒนาสมรรถนะของเด็กซึ่งเป็นองค์รวมอยู่ในตัว และการทำงานของชีวิต คือ การดำเนินชีวิต ก็เป็นองค์รวม การพัฒนาสมรรถนะโดยใช้ ภาวนา 4 จะเกิดประโยชน์ต่อเด็ก ดังนี้

การพัฒนาด้านการสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางวัตถุ เรียกว่า กายภาวนา หมายถึง การสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางวัตถุ เครื่องใช้ไม้สอย เทคโนโลยี อาหารการกิน สิ่งบริโภค สิ่งที่พบเห็น ได้ยิน ได้ฟัง คือ ประสบการณ์ต่างๆ ให้เกิดผลดี เช่น กินอาหาร พัฒนาร่างกายให้แข็งแรงเจริญเติบโต มีสุขภาพดี ใช้เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ฟังวิทยุ ดูทีวี จะทำให้เด็กสามารถ เลือกและใช้เทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตัวเองได้อย่างถูกต้อง การพัฒนาด้านการสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางสังคมกับเพื่อนมนุษย์ เรียกว่า ศีลภาวนา หมายถึง การอยู่ร่วมกัน ตั้งแต่ในครอบครัว ให้เป็นความสัมพันธ์ที่ดี ช่วยเหลือเกื้อกูล ไม่เบียดเบียน ไม่ก่อความเดือดร้อน ไม่ทำร้าย ไม่ละเมิด แต่มีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ทำให้เด็กสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ดี มีความสัมพันธ์ที่ดีงาม เกื้อกูล และ สื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นการสร้างประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและสังคม การพัฒนาด้านจิตใจ เรียกว่า จิตภาวนา หมายถึง สภาพจิตใจ ทั้งความรู้สึกร/อารมณ์ ความสุข ความทุกข์ ความเข้มแข็ง เรื่องของคุณธรรม ความดี เรื่องของสมรรถภาพจิตใจ ความเข้มแข็ง หมั่นเพียร อดทน ความมีสติ สมาธิ ฯลฯ และด้านความสุข ความสดชื่น เบิกบาน ทุกอย่างที่อยู่ในจิตใจ นำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ที่ทำให้เด็กเกิด ความสามารถในการคิด เพื่อตัดสินใจในเรื่องเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

การพัฒนาด้านความรู้ ความเข้าใจ เรียกว่า ปัญญาภาวนา หมายถึง ความรู้ความเข้าใจที่เน้นการรู้ตรงตามเป็นจริง หรือรู้ตามที่มันเป็น การรู้จักคิด ความมีเหตุผล การรู้จักแสวงหาความรู้ และการแสดงความคิดเห็น ที่จะนำเด็กไปสู่ ความสามารถในการแก้ปัญหา และอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ ทำให้เกิดการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่ว่าเป็นองค์รวม นั่นคือ ในขณะที่เรามีความสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ทั้งหลาย ไม่ว่าจะสัมพันธ์ด้วยกาย วาจา หรือด้วยอินทรีย์ ตา หู จมูก ลิ้น ก็ตาม จิตใจของเราก็มีความสัมพันธ์ด้วย เรามีความรู้สึกละเอียดอย่างหนึ่งต่อสิ่งที่เรากำลังเกี่ยวข้องอยู่ และในด้านปัญญาเราก็มีความรู้ เข้าใจ ความคิด แนวคิด ความเชื่อ หรือค่านิยมต่อสิ่งนั้นอย่างใดอย่างหนึ่งด้วย ทุกด้านทำงานไปด้วยกัน มีอิทธิพลต่อกัน แม้ว่าเราจะไม่รู้ตัว

ดังนั้น การจะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นทั้งคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับโลก จึงต้องพัฒนาให้เด็กมีความสามารถในการสื่อสาร รับ-ส่งสาร ใช้ภาษาถ่ายทอด ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการคิด สามารถคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดเป็นระบบ เพื่อสร้างองค์ความรู้ หรือเพื่อตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม มีความสามารถในการแก้ปัญหา บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ มีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง

เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเหมาะสม สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง และรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

การจัดกิจกรรมส่งเสริมสมรรถนะสำคัญให้นักเรียนอย่างไร

ความเจริญก้าวหน้าของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน ครูจำเป็นต้องเตรียมเด็กให้รับมือกับสภาพแวดล้อมและความเจริญของยุคสมัย ด้วยการให้เด็กมีคุณสมบัติพร้อมที่จะอยู่ในสภาพแวดล้อมและมีชีวิตในสังคมนี้อย่างดีที่สุดในอนาคต โดยการสอน อบรม แนะนำ ปลุกฝังเด็ก ดังนี้

1. เข้าถึงธรรมชาติ รู้จักปฏิบัติต่อวัตถุสร้างสรรค์ของมนุษย์ ตลอดจนเทคโนโลยี ด้วยการให้เกิดความสำนึกตระหนัก เกื้อกูลหนุนกัน ปลุกฝังให้เด็กใช้วัตถุสร้างสรรค์ โดยเฉพาะเทคโนโลยี โดยไม่แปลกแยกกับธรรมชาติ พัฒนาให้เด็กเข้าถึงความจริงของธรรมชาติ และมีความสุขได้ในท่ามกลางธรรมชาติ

2. ไม่ขาดไมตรี คือ มีทักษะชีวิต อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ มีความพร้อมที่จะอยู่ร่วมอย่างสร้างสรรค์สังคม ที่หมายถึง สิ่งแวดล้อมด้านเพื่อนมนุษย์ สิ่งแวดล้อมด้านธรรมชาติ รวมถึงโลกแห่งวัตถุทั้งหมด ผู้ใหญ่จะต้องเปลี่ยนแปลงให้เด็กมีการพัฒนาในทางที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์และเกื้อกูล ไม่เห็นแก่ตัว

3. มีจิตตั้งมั่น ไม่ประมาท ไม่หลงไหลเพลิดเพลินไปกับสิ่งภายนอกที่มาล่อชักจูง มีจิตใจเข้มแข็ง มีพื้นฐานจิตใจที่มุ่งมั่นจะพัฒนาชีวิตของตนให้เจริญก้าวหน้าขึ้นไปจนเต็มศักยภาพแห่งความเป็นมนุษย์ของคน พัฒนาความสามารถที่จะมีความสุข และสามารถเข้าถึงความสุขที่สูงขึ้น ลึกซึ้งขึ้น

4. ใช้ปัญญาพาชีวิตถึงจุดหมาย มีปัญญาสามารถคิดแก้ปัญหาได้ และนำทางพาชีวิตไปให้ถึงจุดหมาย ข้อนี้เป็นข้อที่จะทำให้ทุกข้อที่กล่าวมาบรรลุผลสำเร็จ

เป้าหมายที่แท้จริงก็คือ เราต้องการให้เด็กเกิดมี ปัจจัยภายใน คือ คุณสมบัตินในตัวเขาเอง ที่จะมีความสุขในการเรียน ครู ผู้เป็น ปัจจัยภายนอก ที่ดี จึงต้องหาทางจัดการต่างๆ เพื่อเป็นตัวกลางในการเหนี่ยวนำให้เด็กพัฒนาคุณสมบัติที่เป็นปัจจัยภายในของเขาเองขึ้นมา โดยทำบทเรียนและกิจกรรมให้สนุกสนานที่จะปลุกเร้าความสนใจในการเรียน ซึ่งถ้าเด็กมีความสนใจในเนื้อหาสิ่งที่เรียนแล้ว ก็จะเริ่มมีความสุขในการเรียนสิ่งนั้น แล้วความสุขก็จะพัฒนาไปกับความก้าวหน้าในการเรียนที่เด็กได้เกิดความรู้ เข้าใจ และมีความอยากเรียนรู้เพิ่มขึ้น ความสุขที่เกิดจากปัจจัยภายในของเด็กเอง ก็จะบรรลุเป้าหมาย

แต่ถ้าเด็กติดอยู่แค่การจัดตั้ง ต้องรอให้ปัจจัยภายนอกมาจัดให้เด็กได้เรียนอย่างสนุกเรื่อยไป หรือเกิดเป้าหมายพลิกผันไป กลายเป็นว่าเด็กติดอยู่ที่ความสุขที่ครูจัดให้นั้น เด็กจะกลายเป็นผู้พึ่งพา ต้องขึ้นกับปัจจัยภายนอกที่ครูจัดตั้ง เด็กต้องรอ และครูต้องจัดตั้งกันเรื่อยไป ซึ่งในโลกแห่งความเป็นจริงนั้น ไม่มีใครมาคอยจัดตั้งให้ เด็กจะอยู่กับความสุข ความทุกข์ที่จะมีจะเป็นตามธรรมดา เด็กจะต้องเผชิญกับสิ่งทั้งหลาย โดยเอาปัจจัยภายใน คือ ปัญญาของตนมาใช้ปฏิบัติจัดการกับปัญหาต่างๆ รวมทั้งสามารถที่จะมีจะสร้างความสุขในตัวเอง ถ้าครูไม่สามารถใช้ความสุขจัดตั้งปลูกเร้าให้เด็กเกิดปัจจัยภายในที่จะมีความสุขด้วยตนเอง แต่กลับทำให้เด็กมีความสุขที่ขึ้นกับการจัดตั้งแล้ว เด็กจะกลายเป็นนักพึ่งพาและจะยิ่งอ่อนแอต่อไป เมื่อไม่มีใครจัดตั้งความสุขให้ เด็กก็จะทุกข์หนัก ทุกข์ง่าย และสุขยากขึ้นเรื่อยๆ

การศึกษาแบบมีเด็กเป็นศูนย์กลาง จึงเป็นเป้าหมายสำคัญ ที่ครูจะจัดสรรโอกาสให้เด็กสามารถสร้างสรรค์ด้วยตัวเอง ให้เด็กมีความสุขจากการทำและพัฒนาชีวิตด้านต่างๆ ให้สูงขึ้นไป ดังนั้น ทางบ้านควรประสานกับทางโรงเรียน ดังนี้

1. จัดให้มีการ พบกัลยาณมิตร จัดสิ่งแวดล้อมทางสังคม ตั้งแต่พ่อแม่ คนในครอบครัว ครู เพื่อน ที่จะมีอิทธิพลชักจูงโน้มน้าเด็กไปในทางที่ดี
2. จัดวางระเบียบแบบแผนที่จะสร้างเป็นวิถีชีวิตขึ้นมา ด้วยการ กำหนดวินัยที่เป็นรูปธรรม เช่น กฎ กติกา ซึ่งควรเป็นไปด้วยความตกลงยอมรับร่วมกัน ชี้แจงอธิบายให้เข้าใจเหตุผล เห็นประโยชน์ว่า กฎ กติกานั้นจะมาช่วยให้เด็กถอนตัวจากสิ่งที่เขารู้ว่ามีโทษ แต่เขาติดอยู่นั้นได้สำเร็จ เพราะวินัยคือการจัดสรรโอกาสที่จะทำให้คนมีโอกาสในการจะทำอะไรให้สำเร็จถึงจุดหมายที่ต้องการ
3. เปลี่ยนแนวคิดใหม่ ให้มีแนวคิดที่จะสร้างทัศนคติต่อโลกและชีวิต ด้วยการ เข้าใจความสุขที่ไร้การเบียดเบียน ที่ต่างจากความสุขที่เป็นนายเหนือธรรมชาติ ระบบการศึกษาจะต้องพัฒนาให้เด็กมีแนวคิด มีทัศนคติในการมองโลกว่า เป็นระบบความสัมพันธ์ที่เราเองเป็นส่วนร่วมอันหนึ่ง และเราเป็นส่วนร่วมพิเศษ ที่จะต้องพัฒนาตัวเองให้มีชีวิตที่ดีของตนเอง ร่วมเกื้อหนุนโลกให้ดีขึ้น

4. องค์ประกอบของสมรรถนะ

สมรรถนะบุคคลตามแนวคิดของ McClelland เกิดจากองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการดังนี้

1. ทักษะ (Skills) หมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำได้ดี และฝึกปฏิบัติเป็นประจำจนเกิดความ

ชำนาญ เช่น ทักษะของหมอฟันในการอุดฟัน โดยไม่ทำให้คนไข้รู้สึกเสียวเส้นประสาท

2. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความรู้เฉพาะด้านของบุคคล เช่น ความรู้ภาษา อังกฤษ ความรู้ด้านการบริหารต้นทุน เป็นต้น

3. ภาพลักษณ์ภายในบุคคล (Self-Image / Self-concept) หมายถึง ทักษะคติ ค่านิยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนเอง หรือสิ่งที่บุคคลเชื่อว่าตนเองเป็น เช่น Self- confidence คนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง จะเชื่อว่าตนเองสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้

4. คุณลักษณะภายในหรืออุปนิสัย (Traits) หมายถึง บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล เป็นสิ่งที่อธิบายถึงบุคคลนั้น เช่น เป็นคนที่น่าเชื่อถือ และไว้วางใจ หรือมีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น

5. แรงจูงใจ (Motive) หมายถึง แรงขับภายใน ซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งสู่สิ่งที่ เป็นเป้าหมาย เช่น บุคคลที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ (Achievement Orientation) มักชอบตั้งเป้าหมายที่ท้าทาย และพยายามทำงานสำเร็จตามเป้าที่ตั้งไว้ ตลอดจนพยายามปรับปรุงการทำงานของตนเองตลอดเวลา

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้สมรรถนะสำคัญ 5 ประการของผู้เรียน เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับโลก ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทักษะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันแก้ไขปัญหามีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหา และความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

สมรรถนะผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สมรรถนะของผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ใช้เป็นกรอบในการประเมินประกอบด้วย 5 สมรรถนะ 25 ตัวชี้วัด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สมรรถนะ	คำอธิบาย	จำนวนตัวชี้วัด
1. ความสามารถในการสื่อสาร	ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การ	5

	เลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม 1.1 มีความสามารถในการรับ – ส่งสาร 1.2 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม 1.3 ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม 1.4 วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล 1.5 เขียนบันทึกเหตุการณ์ประจำวันแล้วเล่าให้เพื่อนฟังได้	
2. ความสามารถในการคิด	ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม 2.1 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ 2.2 มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์ 2.3 สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ 2.4 มีความสามารถในการคิดอย่างมีระบบ 2.5 ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้	5
3. ความสามารถในการแก้ไขปัญหา	ความสามารถในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม 3.1 สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้ 3.2 ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา 3.3 เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงในสังคม	5

	3.4 แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหา 3.5 สามารถตัดสินใจได้เหมาะสมตามวัย	
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการแก้ไขปัญหาและความขัดแย้งต่างๆอย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น 4.1 เรียนรู้ด้วยตนเองได้เหมาะสมตามวัย 4.2 สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้ 4.3 นำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน 4.4 จัดการปัญหาและความขัดแย้งได้เหมาะสม 4.5 หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง	5
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	ความสามารถรู้จักเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม 5.1 เลือกและใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสมตามวัย 5.2 มีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี 5.3 สามารถนำเทคโนโลยีไปใช้พัฒนาตนเอง 5.4 ใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 5.5 มีคุณธรรม จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี	5

บทที่ 3

ขั้นตอน วิธีการดำเนินงาน

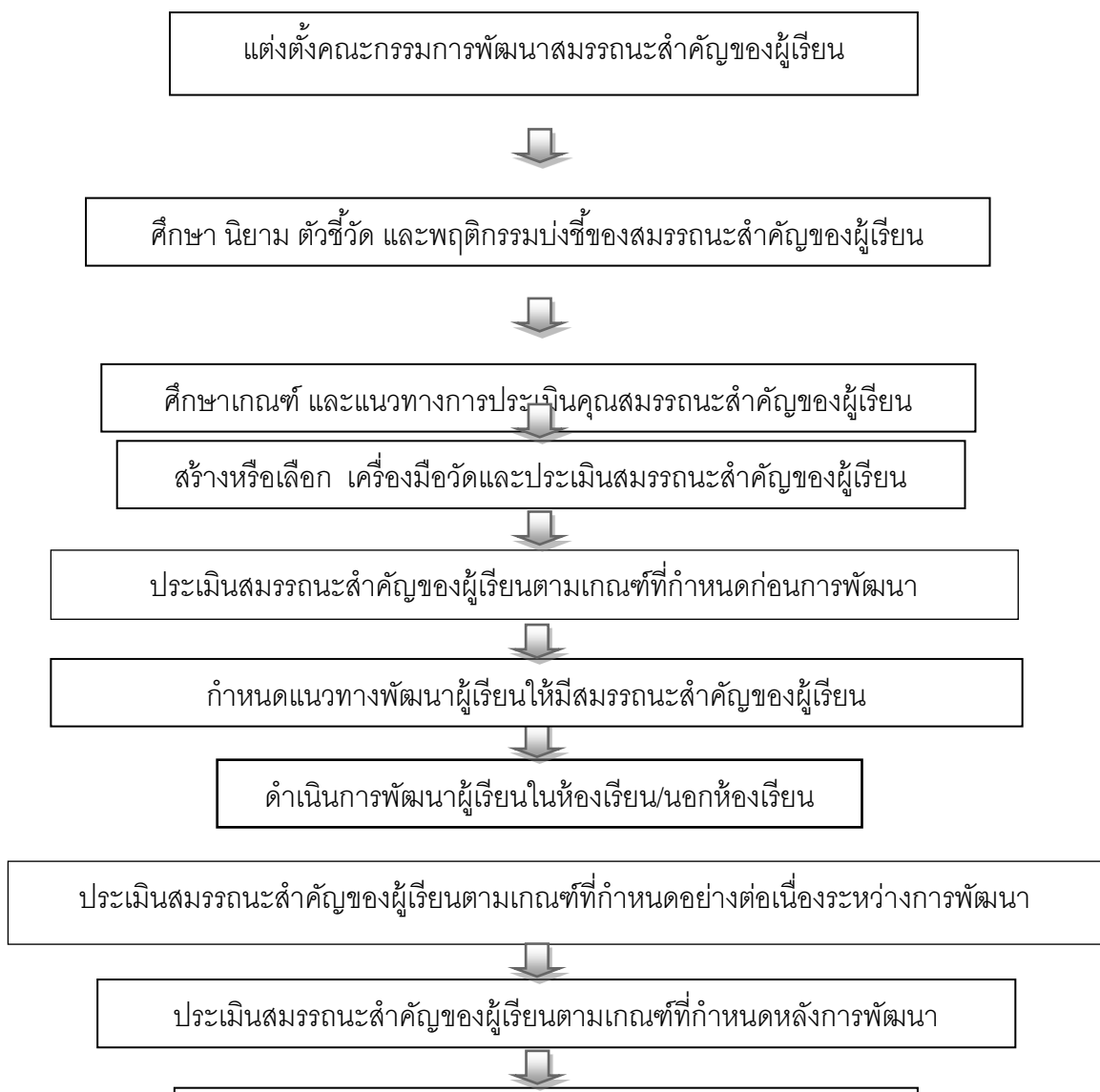
แนวทางในการดำเนินงานพัฒนาและประเมินสมรรถนะผู้เรียนของโรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา ได้ยึดแนวทางการปฏิบัติตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมีรายละเอียดที่สำคัญดังนี้

1. แนวทางการดำเนินการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะทั้ง 5 ด้าน ในระดับสถานศึกษา

การพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี สถานศึกษาควรดำเนินการ โดยคณะกรรมการพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนของสถานศึกษา อาจเป็นชุดเดียวกับคณะกรรมการประเมิน ในกรณีสถานศึกษาขนาดเล็กอาจจะให้ครูผู้สอน ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษาเป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ทั้งนี้ให้สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการพัฒนาและประเมินคุณสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนของสถานศึกษา โดยมีหน้าที่ดังนี้

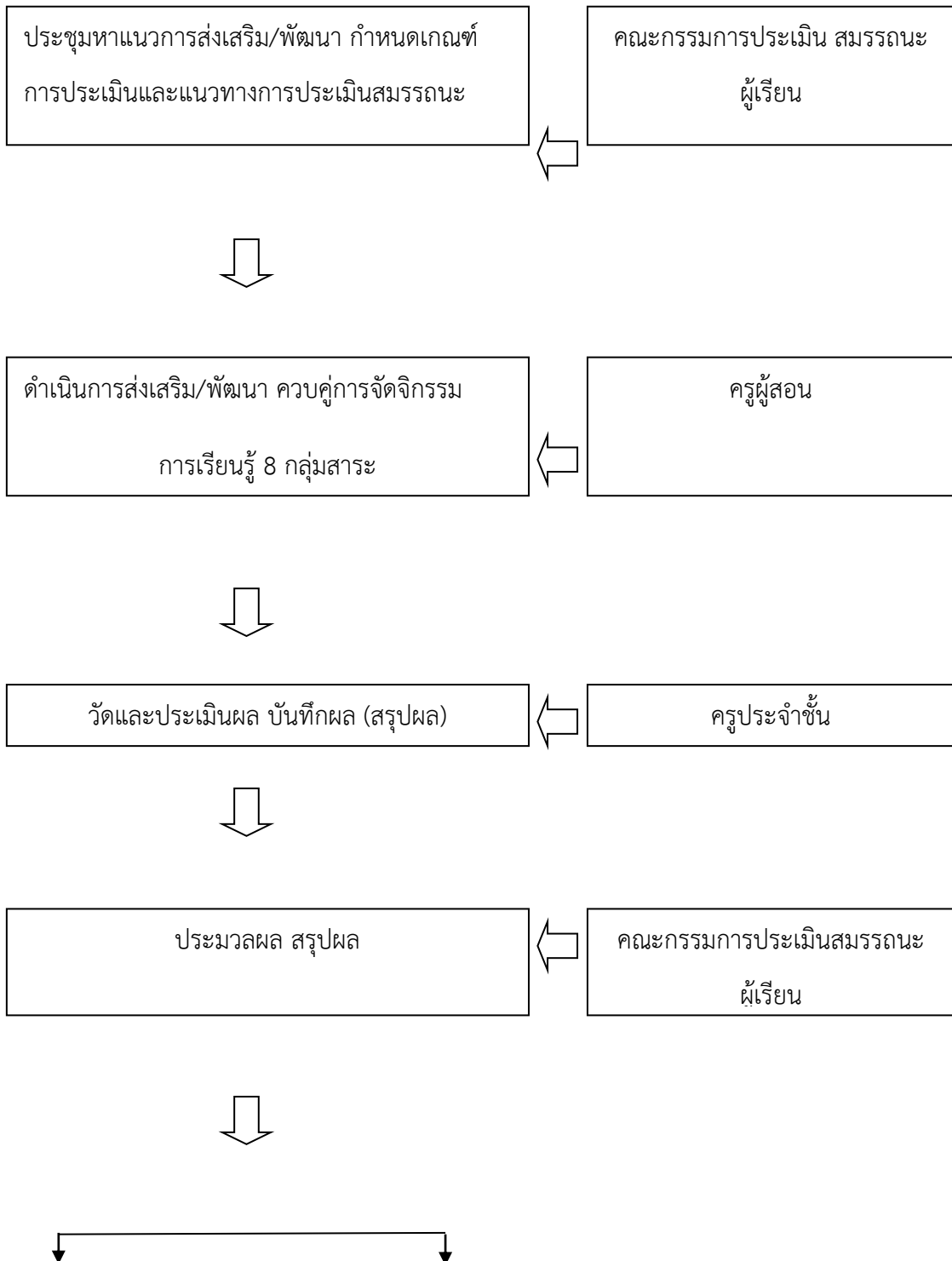
1. ศึกษานิยาม ความหมาย และพฤติกรรมบ่งชี้ของสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนทั้ง 5 ด้าน
2. วิเคราะห์ตัวชี้วัด และพฤติกรรมบ่งชี้ เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
3. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนรายบุคคลก่อนการพัฒนา เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องและเหมาะสมกับพฤติกรรมของผู้เรียน
4. สร้างหรือเลือกเครื่องมือในการวัดและประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
5. กำหนดวัตถุประสงค์ และวิธีการพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้เรียนที่ต้องการพัฒนา
6. ดำเนินการพัฒนาผู้เรียนตามแนวทางที่กำหนดไว้ และประเมินผู้เรียนเป็น ระยะเวลาอย่างต่อเนื่อง เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้า
7. ดำเนินการประเมินผู้เรียนหลังการพัฒนาและสรุปผลการประเมิน
8. รายงานผลการพัฒนาต่อผู้บริหารสถานศึกษา

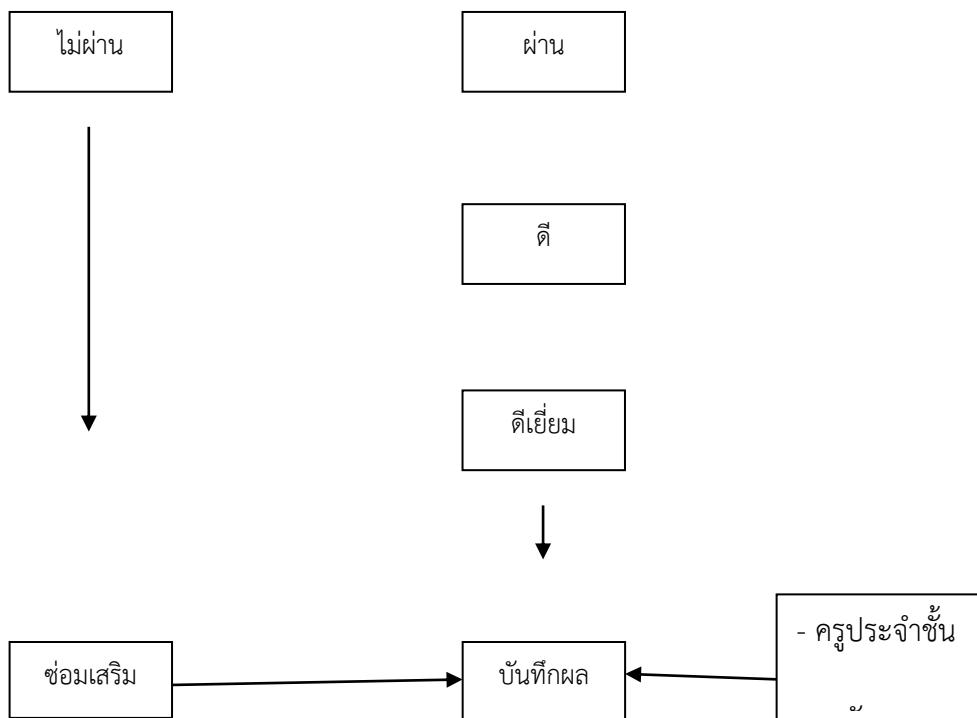
แนวทางการดำเนินการพัฒนาและประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ขั้นตอนการประเมินสมรรถนะของผู้เรียนของสถานศึกษา

2. รูปแบบการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์โรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ มุ่งพัฒนาสมรรถนะสำคัญผู้เรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร , ความสามารถในการคิด , ความสามารถในการแก้ปัญหา , ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ,และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ จำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูผู้สอน ครูประจำชั้น ผู้ปกครอง และชุมชนต้องร่วมมือกันปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง จึงต้องพิจารณาถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานศึกษากำหนดให้จัดขึ้น แล้วส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสำคัญทั้ง 5 ด้าน ซึ่งอาจดำเนินการพัฒนาด้วยวิธีการต่าง ๆดังต่อไปนี้ เช่น

1. บูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ

2. จัดในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
3. จัดโครงการเพื่อพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
4. พัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสำคัญโดยสอดแทรกในกิจกรรมประจำวัน

การประเมินคุณสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา พุทธศักราช 2563 เป็นการประเมินคุณลักษณะที่สังคมต้องการ ในด้านความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดซึ่งกำหนดให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการพัฒนาและประเมินคุณสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนของสถานศึกษา กำหนดแนวทางการพัฒนา แนวทางการประเมิน เกณฑ์การประเมิน และแนวทางการปรับปรุง แก้ไขซ่อมเสริมผู้เรียน

2. กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนของสถานศึกษา คณะกรรมการพัฒนาและประเมินคุณสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนของสถานศึกษา โดยที่กำหนดขึ้นในหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา เป็นคุณลักษณะตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดซึ่ง มีอยู่ 5 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ตามเกณฑ์คุณภาพผู้เรียนในมาตรฐานสถานศึกษา

3. การพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ในการพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนของสถานศึกษา กำหนดการพัฒนาไว้ 2 ลักษณะ คือ

- ก. การพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในห้องเรียน กำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้สอนแต่ละรายวิชาทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ดำเนินการพัฒนา ประเมินผล และแก้ไขปรับปรุงผู้เรียนในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- ข. การพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนนอกห้องเรียน กำหนดให้เป็นหน้าที่ของครูที่ปรึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกันพัฒนา ประเมินผล และปรับปรุงแก้ไขผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ทั้งในขณะเข้าร่วมกิจกรรม ดำเนินชีวิตประจำวัน ทั้งใน และนอกสถานศึกษา

4. กำหนดวิธีการประเมินและเครื่องมือการประเมินของสถานศึกษาให้เหมาะสมกับธรรมชาติ และวุฒิภาวะของผู้เรียน โดยแบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ออกเป็น 2 แบบ คือ

- 4.1 แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

- 4.2 แบบประเมินคุณสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

5. การประเมินผู้เรียน ดำเนินการประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เมื่อสิ้นภาคเรียน/สิ้นปีให้ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนส่งผลการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนทุกคนที่รับผิดชอบให้คณะกรรมการพัฒนาและประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนของสถานศึกษา

6. การประมวลผลการประเมินรายภาค/รายปี ให้คณะกรรมการพัฒนาและประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนของสถานศึกษา ครูที่ปรึกษา และครูวัดผล ดำเนินการประมวลผลตามเกณฑ์ที่สถานศึกษา กำหนด โดยใช้ฐานนิยม และพิจารณาตัดสินผลการประเมินสมรรถนะสำคัญของนักเรียนแต่ละประการตาม เกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

เกณฑ์การประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนสำหรับครูผู้สอนประเมินนักเรียน มีลักษณะเป็น เกณฑ์คุณภาพ (Rubric) โดยเกณฑ์การประเมินในแต่ละตัวชี้วัด จะมีลักษณะเป็นเกณฑ์แยกส่วน ซึ่งแบ่ง คุณภาพออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับดีเยี่ยม ระดับดี ระดับพอใช้หรือผ่านเกณฑ์ และระดับปรับปรุงหรือไม่ ผ่านเกณฑ์ โดยเกณฑ์ให้คะแนนแต่ละตัวชี้วัดมีดังนี้คือ

ระดับดีเยี่ยม	ได้	3	คะแนน
ระดับดี	ได้	2	คะแนน
ระดับพอใช้หรือผ่านเกณฑ์	ได้	1	คะแนน
ระดับปรับปรุงหรือไม่ผ่านเกณฑ์	ได้	0	คะแนน

7. การแจ้งผล และการซ่อมเสริม คณะกรรมการพัฒนาและประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ของสถานศึกษาแจ้งผลการตัดสินผลการประเมินสมรรถนะของผู้เรียน ให้ครูที่ปรึกษาของผู้เรียนนำไปกรอกใน เอกสารแบบแสดงผลการพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และแจ้งให้ผู้เรียนและผู้ปกครองทราบ พร้อมกับ ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามแนวทางที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้

8. การประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน เลื่อนชั้นเรียนและจบการศึกษาระดับการศึกษาตาม หลักสูตร การพิจารณาสรุปผลการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน เพื่อตัดสินให้ผู้เรียนเลื่อนชั้นเรียน และจบการศึกษาระดับการศึกษา ให้คณะกรรมการพัฒนาและประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนของ สถานศึกษาสรุปผลการประเมินเป็นรายปี/รายภาค และนำเสนอผู้บริหารสถานศึกษาเพื่ออนุมัติ ในกรณีที่ ผู้เรียนไม่ผ่านการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนประการใดประการหนึ่งจะต้องเข้ารับการอบรมและ ปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน ให้ผ่านตามที่ให้คณะกรรมการพัฒนาและประเมินสมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียนของสถานศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงจะได้รับการอนุมัติให้เลื่อนชั้นเรียนหรือจบการศึกษา

แนวปฏิบัติในการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสำคัญนั้น สามารถพัฒนาได้โดยการนำสมรรถนะสำคัญ ทั้ง 5 ด้าน ตัวชี้วัด และพฤติกรรมบ่งชี้ที่วิเคราะห์ไว้ไปบูรณาการในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ กิจกรรม พัฒนาผู้เรียน โครงการต่าง ๆ และกิจวัตรประจำวันของผู้เรียน ซึ่งมีเกณฑ์และรายละเอียดดังนี้

สมรรถนะ	คำอธิบาย	จำนวนตัวชี้วัด
6. ความสามารถในการสื่อสาร	ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอด ความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อ	5

	แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม	
7. ความสามารถในการคิด	ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม	5
8. ความสามารถในการแก้ไขปัญหา	ความสามารถในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม	5
9. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการแก้ไขปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น	5
10. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	ความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในการเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสม และมีคุณธรรม	5

3. แนวทางการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ประกอบไปด้วย ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีนั้น เป็นตัวแทน ตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดในการพัฒนาผู้เรียน การประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนจึงควรใช้วิธีการ ประเมินที่เน้นการปฏิบัติ และบูรณาการอยู่ในกระบวนการเรียนการสอน ไม่ต่างแยกประเมินต่างหาก แต่ครูผู้สอน/ ผู้เกี่ยวข้องต้องตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญตามที่หลักสูตรกำหนดหรือไม่ จึงกำหนดแนวทางดังนี้

3.1 เครื่องมือที่ใช้ประเมินสมรรถนะ คือ แบบประเมินสมรรถนะสำหรับครูผู้สอนประเมิน แบบประเมินสมรรถนะ สำหรับครูผู้สอนประเมิน มีลักษณะเป็นแบบประเมินเกณฑ์คุณภาพ โดยเกณฑ์การประเมินในแต่ละตัวชี้วัดจะมีลักษณะเป็นเกณฑ์ แบ่งคุณภาพออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับดีเยี่ยม ระดับดี ระดับพอใช้ หรือผ่านเกณฑ์ และระดับปรับปรุงหรือไม่ผ่านเกณฑ์ โดยเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละตัวชี้วัด มีดังนี้ คือระดับดีเยี่ยม ได้ 3 คะแนน ระดับดี ได้ 2 คะแนน ระดับพอใช้หรือผ่านเกณฑ์ ได้ 1 คะแนน และระดับปรับปรุงหรือไม่ผ่านเกณฑ์ ได้ 0 คะแนน

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลของสมรรถนะในภาพรวมนำคะแนนที่ได้ในแต่ละสมรรถนะมาคำนวณหาคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมของทุกสมรรถนะ (ผลรวมของคะแนนในทุกสมรรถนะหารด้วยจำนวนสมรรถนะ) และนำไปเทียบกับ เกณฑ์ในการตัดสิน ดังต่อไปนี้

ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
ดีเยี่ยม	มีผลการประเมินในระดับดี/ผ่าน ครบทั้ง 5 สมรรถนะ
ดี	มีผลการประเมินในระดับดี/ ผ่าน 4 สมรรถนะ
พอใช้	มีผลการประเมินในระดับดี/ผ่าน 3 สมรรถนะ
ปรับปรุง	มีผลการประเมินในระดับดี/ผ่าน 1-2 สมรรถนะ

โรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา

ชื่อนามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างการจัดการเรียนการสอน แล้วกาเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียน	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
		ดีเยี่ยม (3)	ดี (2)	พอใช้/ผ่าน เกณฑ์ (1)	ปรับปรุง/ไม่ ผ่านเกณฑ์ (0)
1. ความสามารถในการ สื่อสาร	1.1 มีความสามารถในการรับ – ส่งสาร				
	1.2 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของ ตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม				
	1.3 ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม				
	1.4 วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล				
	1.5 เขียนบันทึกเหตุการณ์ประจำวันแล้วเล่าให้เพื่อนฟังได้				
	สรุปผลการประเมิน				
2. ความสามารถในการ คิด	2.1 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์				
	2.2 มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์				
	2.3 สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ				
	2.4 มีความสามารถในการคิดอย่างมีระบบ				
	2.5 ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้				
	สรุปผลการประเมิน				
3. ความสามารถในการ แก้ปัญหา	3.1 สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้				
	3.2 ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา				
	3.3 เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงในสังคม				
	3.4 แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา				
	3.5 สามารถตัดสินใจได้เหมาะสมตามวัย				
	สรุปผลการประเมิน				
4. ความสามารถในการ ใช้ทักษะชีวิต	4.1 เรียนรู้ด้วยตนเองได้เหมาะสมตามวัย				
	4.2 สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้				
	4.3 นำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน				
	4.4 จัดการปัญหาและความขัดแย้งได้เหมาะสม				
	4.5 หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง				
	สรุปผลการประเมิน				
5. ความสามารถในการ ใช้เทคโนโลยี	5.1 เลือกและใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสมตามวัย				
	5.2 มีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี				
	5.3 สามารถนำเทคโนโลยีไปใช้พัฒนาตนเอง				
	5.4 ใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์				
	5.5คุณธรรม จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี				
	สรุปผลการประเมิน				

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนสำหรับครูผู้สอนประเมินผู้เรียน

สมรรถนะ1 ความสามารถในการสื่อสาร

สมรรถนะ2 ความสามารถในการคิด

สมรรถนะ3 ความสามารถในการแก้ปัญหา

สมรรถนะ4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

สมรรถนะ5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

สมรรถนะที่ 1 ความสามารถในการสื่อสาร

ตัวชี้วัดที่ 1.1 มีความสามารถในการรับ – ส่งสาร

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1. พูดถ่ายทอด ความรู้ ความเข้าใจ จำสารที่อ่าน ฟัง หรือดู ด้วยภาษา ของตนเอง พร้อม ยกตัวอย่าง ประกอบได้	พูดถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจจำสารที่ อ่าน ฟัง หรือดู ด้วยภาษาของ ตนเอง พร้อม ยกตัวอย่าง ประกอบ สอดคล้องกับเรื่องที่ ถ่ายทอด	พูดถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจจำสารที่ อ่าน ฟัง หรือดู ด้วยภาษาของ ตนเอง พร้อม ยกตัวอย่าง ประกอบ ไม่ สอดคล้องกับเรื่องที่ ถ่ายทอด	พูดถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจจำสารที่ อ่าน ฟัง หรือดู ด้วยภาษาของ ตนเอง	พูดถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจจำสาร ที่อ่าน ฟัง หรือดู ตามแบบ
2.อ่าน ถ่ายทอด ความคิดความรู้สึก และทัศนะของ ตนเองจากสารที่ อ่านด้วยภาษาของ ตนเองพร้อม ยกตัวอย่าง ประกอบได้	อ่าน ถ่ายทอด ความคิดความรู้สึก และทัศนะของ ตนเองจากสารที่ อ่านด้วยภาษาของ ตนเองพร้อม ยกตัวอย่าง ประกอบได้ สอดคล้องกับเรื่องที่ ถ่ายทอด	อ่าน ถ่ายทอด ความคิดความรู้สึก และทัศนะของ ตนเองจากสารที่ อ่านด้วยภาษาของ ตนเองพร้อม ยกตัวอย่าง ประกอบได้ แต่ไม่ สอดคล้องกับเรื่องที่ ถ่ายทอด	อ่าน ถ่ายทอด ความคิดความรู้สึก และทัศนะของ ตนเองจากสารที่ อ่านด้วยภาษาของ ตนเองพร้อมแต่ไม่มี ตัวอย่างประกอบ	อ่าน ถ่ายทอด ความคิดความรู้สึก และทัศนะของ ตนเองจากสารที่ อ่านตามแบบ
3.เขียน ถ่ายทอด ความคิดความรู้สึก และทัศนะของ ตนเองจากสารที่ อ่านหรือฟังดูด้วย ภาษาของตนเอง ยกตัวอย่าง	เขียน ถ่ายทอด ความคิดความรู้สึก และทัศนะของ ตนเองจากสารที่ อ่านหรือฟังดูด้วย ภาษาของตนเอง ยกตัวอย่าง	เขียน ถ่ายทอด ความคิดความรู้สึก และทัศนะของ ตนเองจากสารที่ อ่านหรือฟังดูด้วย ภาษาของตนเอง ยกตัวอย่าง	เขียน ถ่ายทอด ความคิดความรู้สึก และทัศนะของ ตนเองจากสารที่ อ่านหรือฟังดูด้วย ภาษาของตนเองแต่ ไม่มียกตัวอย่าง	เขียน ถ่ายทอด ความคิดความรู้สึก และทัศนะของ ตนเองจากสารที่ อ่านหรือฟังดูด้วย ตามแบบ

ประกอบได้	ประกอบได้ สอดคล้องกับเรื่องที่ ถ่ายทอด	ประกอบได้แต่ สอดคล้องกับเรื่องที่ ถ่ายทอด	ประกอบ	
-----------	--	---	--------	--

ตัวชี้วัดที่ 1.2 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1. พุดเจรจาโน้มน้าว น้ำว ต่อรองเพื่อให้เกิด ประโยชน์ต่อ ตนเองและสังคม	พุดเจรจาโน้มน้าว ต่อรองเพื่อให้เกิด ประโยชน์ต่อตนเอง และสังคมโดยภาษา ที่สุภาพถูกต้อง ทำ ให้ผู้อื่นคล้อยตาม ทุกสถานการณ์	พุดเจรจาโน้มน้าว ต่อรองเพื่อให้เกิด ประโยชน์ต่อตนเอง และสังคมโดยภาษา ที่สุภาพถูกต้อง ทำ ให้ผู้อื่นคล้อยตาม บางสถานการณ์	พุดเจรจาโน้มน้าว ต่อรองเพื่อให้เกิด ประโยชน์ต่อ ตนเองโดยภาษา ถ้อยคำที่ทำให้ผู้อื่น คล้อยตามหรือ ปฏิบัติตาม	พุดเจรจาโน้มน้าว ต่อรองเพื่อให้เกิด ประโยชน์ต่อ ตนเองโดยภาษาไม่ สุภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1.3 ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1. รับรู้ข้อมูล ข่าวสารอย่างมี วิจารณญาณ	รับรู้ข้อมูลข่าวสาร อย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้วิญญูณ ไตร่ตรองถึงความ ถูกต้องและ น่าเชื่อถือโดย คำนึงถึงประโยชน์ ต่อตนเองและสังคม และสามารถ	รับรู้ข้อมูลข่าวสาร อย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้วิญญูณ ไตร่ตรองถึงความ ถูกต้องและ น่าเชื่อถือโดย คำนึงถึงประโยชน์ ต่อตนเองและสังคม	รับรู้ข้อมูลข่าวสาร อย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้วิญญูณ ไตร่ตรองถึงความ ถูกต้องและ น่าเชื่อถือโดย คำนึงถึงประโยชน์	รับรู้ข้อมูลข่าวสาร อย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้วิญญูณ ไตร่ตรองถึงความ ถูกต้องและ น่าเชื่อถือ

	แนะนำแหล่งข้อมูล ข่าวสารแก่ผู้อื่นได้			
--	--	--	--	--

ตัวชี้วัดที่ 1.4 วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1. ตัดสินใจเลือกรับ หรือไม่ รับข้อมูล ข่าวสารได้อย่าง มี เหตุผล	ตัดสินใจเลือกรับ หรือไม่ รับข้อมูล ข่าวสารได้อย่าง มี เหตุผลโดยพิจารณา ถึงคุณภาพประโยชน์ ความเหมาะสม รวมทั้งแนะนำ แหล่งข้อมูลข่าวสาร ที่มีคุณภาพให้ผู้อื่น ใช้บริการได้	ตัดสินใจเลือกรับ หรือไม่ รับข้อมูล ข่าวสารได้อย่าง มี เหตุผลโดย พิจารณาถึง คุณภาพประโยชน์	ตัดสินใจเลือกรับ หรือไม่ รับข้อมูล ข่าวสารได้อย่าง มี เหตุผล	ตัดสินใจเลือกรับ หรือไม่รับข้อมูล ข่าวสารได้อย่างไม่ มีเหตุผล

ตัวชี้วัดที่ 1.5เขียนบันทึกเหตุการณ์ประจำวันแล้วเล่าให้เพื่อนฟังได้

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1. เขียนบันทึก เหตุการณ์ประจำวัน และเล่าถ่ายทอด ความรู้ จากการฟัง เห็น อ่านจากสื่อ ตามความเข้าใจ ด้วยภาษาของ ตนเอง พร้อม ยกตัวอย่าง ประกอบได้	เขียนบันทึก เหตุการณ์ประจำวัน และเล่าถ่ายทอด ความรู้ จากการฟัง เห็น อ่านจากสื่อ ตามความเข้าใจ ด้วยภาษาของ ตนเอง พร้อม ยกตัวอย่าง ประกอบได้ด้วย ทัศนคติที่ดี	เขียนบันทึก เหตุการณ์ประจำวัน และเล่าถ่ายทอด ความรู้ จากการฟัง เห็น อ่านจากสื่อ ตามความเข้าใจ ด้วยภาษาของ ตนเอง พร้อม ยกตัวอย่าง ประกอบได้	เขียนบันทึก เหตุการณ์ ประจำวันและเล่า ถ่ายทอดความรู้ จากการฟัง เห็น อ่านจากสื่อ ตาม ความเข้าใจ ด้วย ภาษาของตนเอง	เขียนบันทึก เหตุการณ์ ประจำวันและเล่า ถ่ายทอดความรู้ จากการฟัง เห็น อ่านจากสื่อได้

2. ความสามารถในการคิด

ตัวชี้วัดที่ 2.1 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญและเปรียบเทียบข้อมูลใน บริบทต่าง ๆ	มีพฤติกรรมตัวบ่งชี้ดังนี้ 1.จำแนกข้อมูลได้ 2.จัดหมวดหมู่ข้อมูลได้ 3.เปรียบเทียบข้อมูลได้ใน บริบทต่าง ๆ อย่างเหมาะสม สอดคล้องกันความเป็นจริง	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 3 พฤติกรรมในบริบทต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับความเป็นจริง	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 3 พฤติกรรมในบริบทต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับความเป็นจริง	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 3 พฤติกรรมไม่ปรากฏพฤติกรรมใดเลย

ตัวชี้วัดที่ 2.2 มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.คิดสร้างสรรค์เพื่อนำไปสู่การประยุกต์สร้างสิ่งใหม่ในทางบวกเกี่ยวกับตนเองและสังคมอย่างเหมาะสม	คิดคล่อง คิดหลากหลาย คิดริเริ่มแปลกใหม่ คิดในทางบวกและประยุกต์สร้างสิ่งใหม่ เกี่ยวกับตนเองและสังคม	คิดคล่อง คิดหลากหลาย คิดในทางบวกและประยุกต์สร้างสิ่งใหม่ เกี่ยวกับตนเองและสังคม	คิดคล่อง คิดหลากหลาย คิดในทางบวกและประยุกต์สร้างสิ่งใหม่	คิดคล่อง คิดหลากหลาย คิดในทางบวกและประยุกต์สร้างสิ่งใหม่ ไม่ได้

ตัวชี้วัดที่ 2.3 สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อ ตัดสินใจเลือกทำงานเลือกที่หลากหลาย รอบด้าน โดยใช้ เกณฑ์ที่เหมาะสมและถูกต้อง	คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อ ตัดสินใจเลือกทำงานเลือกที่หลากหลาย รอบด้าน โดยใช้ เกณฑ์ที่เหมาะสมและถูกต้องต่อตนเองและสังคม	คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อ ตัดสินใจเลือกทำงานเลือกที่หลากหลาย บางสถานการณ์ โดยใช้ เกณฑ์ที่เหมาะสมและถูกต้อง	คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อ ตัดสินใจเลือกทำงานเลือกที่หลากหลาย โดยใช้ เกณฑ์ที่เหมาะสมและถูกต้อง	คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อ ตัดสินใจเลือกทำงานเลือกที่หลากหลาย โดยใช้ เกณฑ์ที่เหมาะสมไม่ถูกต้อง

ตัวชี้วัดที่ 2.4 มีความสามารถในการคิดอย่างมีระบบ

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.มีทักษะจำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับ ความสำคัญและ เปรียบเทียบข้อมูล คิดนอกกรอบอย่าง สร้างสรรค์และ ถ่ายทอดให้กับผู้อื่น ได้	มีทักษะจำแนก จัด หมวดหมู่ จัดลำดับ ความสำคัญและ เปรียบเทียบข้อมูล คิดนอกกรอบอย่าง สร้างสรรค์ มี ทัศนคติที่ดีและ ถ่ายทอดให้กับผู้อื่น ได้	มีทักษะจำแนก จัด หมวดหมู่ จัดลำดับ ความสำคัญและ เปรียบเทียบข้อมูล คิดนอกกรอบอย่าง สร้างสรรค์	มีทักษะจำแนก จัด หมวดหมู่ จัดลำดับ ความสำคัญและ เปรียบเทียบข้อมูล ได้	จำแนก จัด หมวดหมู่ จัดลำดับ ความสำคัญได้

ตัวชี้วัดที่ 2.5 ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.คิดตัดสินใจ แก้ปัญหาเกี่ยวกับ ตนเองด้วยความ รอบคอบ รอบด้าน ไม่เกิดความเสียหาย	พิจารณา คิด ตี ตรอง ตัดสินใจ แก้ปัญหาเกี่ยวกับ ตนเองด้วยความ รอบคอบ รอบด้าน	พิจารณา คิด ตี ตรอง ตัดสินใจ แก้ปัญหาเกี่ยวกับ ตนเองด้วยความ รอบคอบ รอบด้าน	พิจารณา คิด ตี ตรอง ตัดสินใจ แก้ปัญหาเกี่ยวกับ ตนเองด้วยผู้อื่นเป็น ผู้ช่วยเหลือ	พิจารณา คิด ตี ตรอง ตัดสินใจ แก้ปัญหาเกี่ยวกับ ตนเองไม่ได้

กับผู้อื่นและสังคม	ไม่เกิดความเสียหายกับผู้อื่นและสังคม			
--------------------	--------------------------------------	--	--	--

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา

3.1 สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.การวางแผนในการแก้ปัญหา	มีการวางแผนงานและออกแบบวิธีการปัญหาที่มีความเป็นไปได้อย่างสมเหตุผลโดยใช้ข้อมูลและรายละเอียดประกอบการวางแผนมีขั้นตอนของแผนงานอย่างชัดเจน และมีข้อมูลเพียงพอ	มีการวางแผนงานและออกแบบวิธีการปัญหาที่มีความเป็นไปได้และรายละเอียดประกอบการวางแผนมีขั้นตอนของแผนงานอย่างชัดเจน และมีข้อมูลเพียงพอ	มีการวางแผนงานและออกแบบวิธีการปัญหาที่มีความเป็นไปได้และรายละเอียดประกอบการวางแผนมีขั้นตอนของแผนงานอย่างชัดเจน	ไม่มีการวางแผนงานและออกแบบวิธีการปัญหา

3.2 ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)

1.ระบุเหตุผลของ ปัญหาที่เกิดขึ้น กับ ตนเองระบุปัญหาที่ เกิดขึ้น กับบุคคล ใกล้ชิด ระบุสาเหตุของ ปัญหา	ระบุสาเหตุของ ปัญหาต่างๆ ที่ เกิดขึ้นได้สอดคล้อง แบบปัญหามากกว่า 3 สาเหตุ	ระบุสาเหตุของ ปัญหาต่างๆ ที่ เกิดขึ้นได้สอดคล้อง แบบปัญหา 3 สาเหตุ	ระบุสาเหตุของ ปัญหาต่างๆ ที่ เกิดขึ้นได้สอดคล้อง แบบปัญหา 2 สาเหตุ	ระบุสาเหตุของ ปัญหาต่างๆ ที่ เกิดขึ้นได้สอดคล้อง แบบปัญหา 1 สาเหตุ ระบุสาเหตุ ไม่ได้สอดคล้องกับ ปัญหา
--	---	--	--	---

3.3 เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงในสังคม

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.ตั้งสมมุติฐาน เหตุและปัจจัยแหล่ง การเปลี่ยนแปลง การดำเนิน ชีวิตประจำวัน และ การแก้ปัญหาเฉพาะ หน้าในการเปลี่ยนใน สังคม	บอกแนวโน้มของ สถานการณ์ที่จะ เกิดขึ้นได้มากกว่า 3 สถานการณ์	บอกแนวโน้มของ สถานการณ์ที่จะ เกิดขึ้นได้ 3 สถานการณ์	บอกแนวโน้มของ สถานการณ์ที่จะ เกิดขึ้นได้ 2 สถานการณ์	บอกแนวโน้มของ สถานการณ์ที่จะ เกิดขึ้นได้ 1 สถานการณ์หรือ บอกไม่ได้

3.4 แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.การวางแผน แสวงหาความรู้ใน การแก้ปัญหา	มีการวางแผนและ ออกแบบวิธีการ ป้องกัน แก้ปัญหา	มีการวางแผนและ ออกแบบวิธีการ ป้องกัน โดยใช้	มีการวางแผนและ ออกแบบวิธีการ ป้องกัน โดยใช้	ไม่มีการวางแผน และออกแบบ วิธีการป้องกัน

พร้อมประยุกต์ ความรู้มาใช้ในการ ป้องกันและแก้ไข ปัญหา	เป็นไปได้อย่าง สมเหตุสมผลโดยใช้ ข้อมูลและ รายละเอียด ประกอบการ วางแผนมีขั้นตอน ของแผนงานชัดเจน และมีข้อมูลเพียงพอ	ข้อมูลและ รายละเอียด ประกอบการ วางแผนมีขั้นตอน ของแผนงานชัดเจน และมีข้อมูลเพียงพอ	ข้อมูลและ รายละเอียด ประกอบการ วางแผนมีขั้นตอน ของแผนงานชัดเจน	และแก้ปัญหา
--	--	--	--	-------------

3.5 สามารถตัดสินใจได้เหมาะสมตามวัย

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.ตัดสินใจเลือก วิธีการ	ตัดสินใจเลือก วิธีการแก้ปัญหา โดยพิจารณาข้อดี และข้อจำกัดซึ่งไม่ เกิดผลกระทบ ในทางลบแก่ตนเอง และผู้อื่นได้อย่างดี เยี่ยม	ตัดสินใจเลือก วิธีการแก้ปัญหา โดยพิจารณาข้อดี และข้อจำกัดซึ่งไม่ เกิดผลกระทบ ในทางลบแก่ตนเอง และผู้อื่นไม่เกิน 1 ประเด็น	ตัดสินใจเลือก วิธีการแก้ปัญหา โดยพิจารณาข้อดี และข้อจำกัดซึ่งไม่ เกิดผลกระทบ ในทางลบแก่ตนเอง และผู้อื่น 2 ประเด็น	ตัดสินใจเลือก วิธีการแก้ปัญหา โดยพิจารณาข้อดี และข้อจำกัดซึ่งไม่ เกิดผลกระทบ ในทางลบแก่ตนเอง และผู้อื่นมากกว่า 2 ประเด็น

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

4.1 เรียนรู้ด้วยตนเองได้เหมาะสมตามวัย

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.มีความเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง เหมาะสมตามวัย อย่างหลากหลาย เพื่อขยาย ประสบการณ์องค์ ความรู้ตามความ สนใจสมวัย	มีวิธีการศึกษา ความรู้เพิ่มเติม อย่างหลากหลาย เพื่อขยาย ประสบการณ์องค์ ความรู้ตามความ สนใจสมวัยอย่าง ต่อเนื่อง	มีวิธีการศึกษา ความรู้เพิ่มเติม อย่างหลากหลาย เพื่อขยาย ประสบการณ์องค์ ความรู้ตามความ สนใจสมวัย	มีวิธีการศึกษา ความรู้เพิ่มเติม อย่างหลากหลายมี ความสนใจสมวัย	มีวิธีการศึกษา ความรู้เพิ่มเติมได้ แต่ไม่สามารถขยาย ประสบการณ์องค์ ความรู้ได้

4.2 สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.ทำงานร่วมกับ ผู้อื่นอย่าง สร้างสรรค์ สามารถ แสดงความคิดเห็น ของตนยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น	แสดงความคิดเห็น ของตนเองรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่นโดยสนับสนุน หรือคัดค้านความ คิดเห็นนั้นด้วย กิริยา วาจาที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น และ ปฏิบัติงานที่ตน รับผิดชอบจนสำเร็จ	แสดงความคิดเห็น ของตนเองรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่นโดยสนับสนุน หรือคัดค้านความ คิดเห็นนั้นด้วย กิริยา วาจาที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น และ ปฏิบัติงานจนสำเร็จ	แสดงความคิดเห็น ของตนเองรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่นได้รับ มอบหมายจากกลุ่ม จนสำเร็จ	ปฏิบัติงานของ ตนเองได้ แต่ไม่รับ ฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่น

	เป็นที่พอใจของ กลุ่ม			
--	-------------------------	--	--	--

4.3 นำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ปัจจุบัน ของ สังคม ประเทศ เพื่อนบ้าน และโลก เพื่อนำความรู้ที่ได้ นำไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน	ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ปัจจุบัน ของ สังคม ประเทศ เพื่อนบ้าน และโลก เพื่อนำความรู้ที่ได้ นำไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน เพื่อ เสนอข่าวสาร บ้านเมือง ถ่ายทอด ข้อเท็จจริงให้กับ ผู้อื่นรู้ได้อย่าง สม่าเสมอ	ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ปัจจุบัน ของ สังคม ประเทศ เพื่อนบ้าน และโลก เพื่อนำความรู้ที่ได้ นำไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวันบาง สถานการณ์	ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ปัจจุบัน ของ สังคม ประเทศ เพื่อนบ้าน และโลก เพื่อนำความรู้ที่ได้ นำไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน	ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ ปัจจุบันแต่ไม่ สามารถถ่ายทอด ความรู้ข้อเท็จจริง ได้

4.4 จัดการปัญหาและความขัดแย้งได้เหมาะสม

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.แสดงออกถึงความรักเอื้ออาทร จัดการปัญหาและ ความขัดแย้งได้ เหมาะสม	พฤติกรรมที่ แสดงออกถึงความรักเอื้ออาทร ทุก รายการ 1.ปฏิบัติตามที่ผู้อื่น ร้องขอด้วยความ เต็มใจโดยไม่ทำให้ ตนเองหรือผู้อื่น เดือดร้อน 2.มีความยินดีและ ชื่นชมใน ความสำเร็จของ ตนเองและผู้อื่น จัดการปัญหาและ ความขัดแย้งได้อย่าง เหมาะสมและ ยุติธรรม	มีพฤติกรรมที่ แสดงออกถึงความรักเอื้ออาทร 2 รายการ	มีพฤติกรรมที่ แสดงออกถึงความรักเอื้ออาทร 1 รายการ	ไม่ปรากฏ พฤติกรรมที่ แสดงออกถึงความรัก เอื้ออาทร

4.5 หลีกเลียงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง

พฤติกรรมบงชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.ไม่ละเลยหรือเพิกเฉยต่อการให้ความช่วยเหลือโดยหลีกเลียงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง	ร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้อื่นและกลุ่มตามบทบาทที่ตนเองได้รับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมายโดยตระหนักไม่เพิกเฉยด้วยความเต็มใจและเป็นสมาชิกที่ดี	ร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้อื่นและกลุ่มตามบทบาทที่ตนเองได้รับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมายตระหนัก	ร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้อื่นและกลุ่มตามบทบาทที่ตนเองได้	เพิกเฉยไม่ร่วมกิจกรรมมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์

5. ความสามารถในการแก้ปัญหา

5.1 เลือกและใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสมตามวัย

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.เลือกและใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม	เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้ด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง มี ความหลากหลาย แปลกใหม่และเป็น ประโยชน์ต่อตนเอง และสังคม โดย สามารถแนะนำผู้อื่นได้	เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้ด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง มี ความหลากหลาย แปลกใหม่และเป็น ประโยชน์ต่อตนเอง และสังคม	เลือกและใช้เทคโนโลยีในการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้ด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง และเป็นประโยชน์ ต่อตนเองและ สังคม	เลือกและใช้เทคโนโลยีในการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้ด้วยตนเอง โดยอาศัยคนอื่น แนะนำ

5.2 มีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.กำหนดปัญหาหรือความต้องการ	ระบุปัญหาหรือความต้องการได้ชัดเจน ครอบคลุม และตรงกับงานที่	ระบุปัญหาหรือความต้องการได้ชัดเจน แต่ไม่ ครอบคลุมและตรง	ระบุปัญหาหรือความต้องการได้	ระบุปัญหาหรือความต้องการไม่ได้

	ทำ	กับงานที่ทำ		
2.รวบรวมข้อมูล	ใช้เทคโนโลยีรวบรวมข้อมูลได้ถูกต้องน่าเชื่อถือตรงกับปัญหาหรือความต้องการเพียงพอ	ใช้เทคโนโลยีรวบรวมข้อมูลได้ถูกต้องตรงกับปัญหาหรือความต้องการเพียงพอนำมาใช้งาน	ใช้เทคโนโลยีรวบรวมข้อมูลได้ถูกต้องแต่ไม่เพียงพอนำมาใช้	ใช้เทคโนโลยีรวบรวมข้อมูลไม่ได้ตรงกับปัญหาหรือความต้องการ

5.3 สามารถนำเทคโนโลยีไปใช้พัฒนาตนเอง

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.เลือกวิธีการนำเทคโนโลยีมาพัฒนาตนเอง	ใช้เทคโนโลยีในการออกแบบและแก้ปัญหาหรือความต้องการและปฏิบัติตามที่ออกแบบไว้ได้สำเร็จทุกขั้นตอน	ใช้เทคโนโลยีในการออกแบบและแก้ปัญหาหรือความต้องการและปฏิบัติตามที่ออกแบบไว้ได้สำเร็จเกือบทุกขั้นตอน	ใช้เทคโนโลยีในการออกแบบและแก้ปัญหาหรือความต้องการและปฏิบัติตามที่ออกแบบไว้ได้สำเร็จบางขั้นตอน	ใช้เทคโนโลยีในการออกแบบและแก้ปัญหาหรือความต้องการได้แต่ไม่สามารถปฏิบัติตามที่ออกแบบไว้ได้สำเร็จ

5.4 ใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.เลือกและใช้เทคโนโลยีในการทำงานและนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์	เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการรับและส่งสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่าง	เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อลดขั้นตอนเวลาทรัพยากรในการ	เลือกและใช้เทคโนโลยีเพื่อลดขั้นตอนเวลาทรัพยากรในการทำงานและนำเสนอ	เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อลดขั้นตอนเวลาทรัพยากรในการ

	ถูกต้องและมีความหลากหลายแปลกใหม่ โดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน และสามารถแนะนำผู้อื่นได้	ทำงานและนำเสนอผลงานเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	ผลงานเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	ทำงานและนำเสนอผลงานได้ต้องมีผู้แนะนำ
--	---	--	-----------------------------------	--------------------------------------

5.5 คุณธรรม จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(3)	ดี(2)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(1)	ปรับปรุง(0)
1.เลือกและใช้เทคโนโลยีมีคุณธรรม อย่างสร้างสรรค์	เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ได้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสามารถแนะนำผู้อื่นได้	เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ได้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ทำให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	เลือกและใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาได้โดยต้องมีผู้แนะนำ

บทที่ 4

ผลการพัฒนาและประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

โรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยาได้ดำเนินการจัดรูปแบบกระบวนการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสำคัญทั้ง 5 ด้าน ซึ่งผลการพัฒนาและประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สมรรถนะด้านที่ 1 ความสามารถในการสื่อสาร

สมรรถนะประเมินด้านที่ 1

โรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน/ร้อยละของนักเรียนตามระดับคุณภาพ			
		ดีเยี่ยม 0	ดี (1)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (3)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	69	23	36	10	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	78	32	25	21	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	73	41	32	0	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	53	31	11	11	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	40	11	29	0	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	42	42	0	0	
รวม	355	180	133	42	
เฉลี่ยร้อยละ	100.00	50.70	37.46	11.83	0

การประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนด้าน ความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งมีนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 รวมทั้งหมดจำนวน 355 คน พบว่า นักเรียนที่มีสมรรถนะความสามารถในการแก้ปัญหาที่อยู่ในระดับดีเยี่ยมจำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 50.70 ระดับดี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 37.46 ระดับพอใช้จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.

สมรรถนะด้านที่ 2 ความสามารถในการคิด

สมรรถนะประเมินด้านที่ 2 ข้อ 1 อยู่อย่างพอเพียงของนักเรียน

โรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน/ร้อยละของนักเรียนตามระดับคุณภาพ			
		ดีเยี่ยม 0	ดี (1)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (3)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	69	28	39	2	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	78	31	26	21	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	73	3	30	40	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	53	11	12	30	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	40	40	0	0	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	42	10	12	20	
รวม	355	123	119	113	
เฉลี่ยร้อยละ	100.00	34.65	33.52	31.83	0

การประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนด้าน ความสามารถในการคิดด้านที่ 2 ซึ่งมีนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 รวมทั้งหมดจำนวน 355 คน พบว่า นักเรียนที่มีสมรรถนะความสามารถในการคิดที่อยู่ในระดับดีเยี่ยม จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 34.65 ระดับดี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 33.52ระดับพอใช้จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 31.39

สมรรถนะด้านที่ 3 ความสามารถในการแก้ปัญหา

สมรรถนะประเมินด้านที่ 3 การมีจิตสาธารณะของนักเรียน

โรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน/ร้อยละของนักเรียนตามระดับคุณภาพ			
		ดีเยี่ยม	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
		0	(1)	(2)	(3)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	69	28	39	2	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	78	55	23	0	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	73	43	30	0	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	53	14	21	18	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	40	0	40	0	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	42	0	42	0	
รวม	355	140	195	20	
เฉลี่ยร้อยละ	100.00	39.44	54.93	5.63	0

การประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนด้านที่ 4 ความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียน ซึ่งมีนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 รวมทั้งหมดจำนวน 355คน พบว่า นักเรียนที่มีสมรรถนะความสามารถในการแก้ปัญหาที่อยู่ในระดับดีเยี่ยมจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 39.44 ระดับดี จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 54.93 ระดับพอใช้จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.63

สมรรถนะด้านที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

แบบสรุปสมรรถนะด้านที่ 4

โรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน/ร้อยละของนักเรียนตามระดับคุณภาพ			
		ดีเยี่ยม 0	ดี (1)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (3)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	69	0	69	0	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	78	0	78	0	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	73	0	73	0	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	53	0	53	0	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	40	0	40	0	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	42	0	42	0	
รวม	355		355		
เฉลี่ยร้อยละ		0	100	0	0

การประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนด้านที่ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต มีนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 รวมทั้งหมดจำนวน 355 คน พบว่า นักเรียนที่มีสมรรถนะความสามารถในการสื่อสารที่อยู่ในระดับดี จำนวน 355 คน คิดเป็นร้อยละ 100

สมรรถนะด้านที่ 5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ผิดพลาด! ไม่ใช่วัตถุฝังตัวที่ถูกต้อง

สมรรถนะประเมินด้านที่ 5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

โรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน/ร้อยละของนักเรียนตามระดับคุณภาพ			
		ดีเยี่ยม	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
		0	(1)	(2)	(3)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	69	29	38	2	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	78	51	27	0	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	73	43	30	0	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	53	31	22	0	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	40	0	40	0	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	42	0	42	0	
รวม	355	154	199	2	
เฉลี่ยร้อยละ	100.00	43.38	56.06	0.56	0

การประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนด้าน **ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี** ซึ่งมีนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 รวมทั้งหมดจำนวน 355 คน พบว่า นักเรียนที่มีสมรรถนะความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่อยู่ในระดับดีเยี่ยมจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 43.38ระดับดี จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 56.06ระดับพอ ใช้จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.56

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ผลการพัฒนาและประเมินสมรรถนะสำคัญของนักเรียนโรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร สรุปผลและอภิปรายผลได้ดังนี้

สรุปผล

ผลการประเมินคุณสมรรถนะสำคัญของนักเรียนโรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ซึ่งมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 355 คน มีสมรรถนะสำคัญทั้ง 5 ด้าน คือ

สมรรถนะด้านที่ 1 ความสามารถในการสื่อสาร

ซึ่งมีนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 รวมทั้งหมดจำนวน 355 คน พบว่า นักเรียนที่มีสมรรถนะความสามารถในการแก้ปัญหาที่อยู่ในระดับดีเยี่ยมจำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 50.70 ระดับดีจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 37.46 ระดับพอใช้จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.83

สมรรถนะด้านที่ 2 ความสามารถในการคิด

ซึ่งมีนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 รวมทั้งหมดจำนวน 355 คน พบว่า นักเรียนที่มีสมรรถนะความสามารถในการคิดที่อยู่ในระดับดีเยี่ยม จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 34.65 ระดับดีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 33.52 ระดับพอใช้จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 31.39

สมรรถนะด้านที่ 3 ความสามารถในการแก้ปัญหา

ซึ่งมีนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 รวมทั้งหมดจำนวน 355 คน พบว่า นักเรียนที่มีสมรรถนะความสามารถในการแก้ปัญหาที่อยู่ในระดับดีเยี่ยมจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 39.44 ระดับดีจำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 54.93 ระดับพอใช้จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.63

สมรรถนะด้านที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ข้อ 1 รักษาติ ศาสน์ กษัตริย์ การประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนด้านที่ ความสามารถในการ
ใช้ทักษะชีวิต ซึ่งมีนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 รวมทั้งหมดจำนวน 355 คน พบว่า นักเรียนที่
มีสมรรถนะความสามารถในการสื่อสารที่อยู่ในระดับดี จำนวน 355 คน คิดเป็นร้อยละ 100

สมรรถนะด้านที่ 5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ซึ่งมีนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 รวมทั้งหมดจำนวน 355 คน พบว่า นักเรียนที่มี
สมรรถนะความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่อยู่ในระดับดีเยี่ยมจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 43.38ระดับดี
จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 56.06ระดับพอ ใช้จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.56

จากข้อมูลการพัฒนาสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียนของโรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธรประจำปีการศึกษา 2564 สามารถเรียงลำดับของสมรรถนะที่
สำคัญของผู้เรียนตามลำดับดีเยี่ยมได้ดังนี้

อันดับที่ 1 คือ สมรรถนะด้านที่ 1 ความสามารถในการสื่อสาร

อันดับที่ 2 คือ สมรรถนะด้านที่ 5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

อันดับที่ 3 คือ สมรรถนะด้านที่ 3 ความสามารถในการแก้ปัญหา

อันดับที่ 4 คือ สมรรถนะด้านที่ 2 ความสามารถในการคิด

อันดับที่ 5 คือ สมรรถนะด้านที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

อภิปรายผล

การประเมินสมรรถนะสำคัญของนักเรียนโรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร มีนักเรียนที่มีสมรรถนะสำคัญทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับดีเยี่ยมมีจำนวนมากที่สุด
รองลงมาคือระดับดี และน้อยสุดคือระดับผ่าน ซึ่งในการพัฒนาคุณสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนโรงเรียน
สอนแก้ว่องไววิทยา ได้มีขั้นตอนการเลือกจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและชุมชน กำหนด
ขั้นตอนการพัฒนานักเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง นำนักเรียนเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ เช่น นำนักเรียนไปแข่งขันความสามารถด้านต่าง ๆ อีกทั้งมีการนำนักเรียนไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ศึกษาแหล่งเรียนรู้ใน
ที่ต่าง ๆ และเผยแพร่ความสำเร็จในการพัฒนานักเรียนให้ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ ซึ่งสอดคล้อง
กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยตนเองและมี
ประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา
คณะกรรมการสถานศึกษา ครูผู้สอน ครูประจำชั้น ผู้ปกครอง และชุมชนต้องร่วมมือกันปลูกฝังคุณลักษณะอัน

พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง จึงต้องพิจารณาถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานศึกษากำหนดให้จัดขึ้น แล้วส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสำคัญทั้ง 5 ด้าน คือ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิตและการใช้เทคโนโลยี โดยการบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จัดโครงการเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการเรียนรู้ ตลอดจนปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับผู้เรียนด้วยการสอดแทรกในกิจวัตรประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และสามารถนำความรู้ไปใช้ในทางที่ถูกต้อง ทำประโยชน์ให้กับสังคมต่อไป

ปัญหาและอุปสรรค

1. ครูและบุคลากรมีภาระงานมาก ภาระงานซ้ำซ้อน ทำให้ทำงานได้ไม่เต็มที่
2. กิจกรรม การพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในแต่ละกลุ่มสาระ ยังไม่ชัดเจน
3. การติดตามและสรุปงานล่าช้า ส่งผลให้การนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาไม่ต่อเนื่อง

แนวทางแก้ไขปัญหา

1. สร้างความตระหนัก ความเข้าใจและจุดมุ่งหมายในการพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ร่วมกันให้กับบุคลากรทุกฝ่ายและผู้ปกครอง
2. จัดระบบข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ให้เป็นระบบ มีรูปแบบที่ชัดเจน
3. ครูเอาใจใส่ และหมั่นพูดคุยซักถามนักเรียน ให้ผู้ปกครองและนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล ตลอดจนศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนเพิ่มเติม
4. ควรนิเทศ กำกับ ติดตาม และตรวจสอบการปฏิบัติงานต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูล ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และควรนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
5. ควรประชุมสรุปผลการดำเนินงาน และร่วมกันอภิปรายเพื่อแก้ปัญหามากขึ้น มีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานให้กับทุกฝ่าย
6. จัดกิจกรรมพัฒนาสมรรถนะสำคัญของนักเรียน โดยใช้เทคนิควิธีที่หลากหลาย สอดแทรกในรายวิชาต่างๆอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

โรงเรียนสหชนแก้วราษฎร์รังสฤษดิ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ กรุงเทพมหานคร

